

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ, ΚΑΜΠΡΙΑΣ, ΤΟΥΡΚΟΥ

Τάσος Συμεωνίδης
(RIEAS Ακαδημαϊκός Σύμβουλος)

Copyright: Research Institute for European and American Studies (www.rieas.gr)
Publication date: 20 August 2017

Note: The article reflects the opinion of the author and not necessarily the views of the Research Institute for European and American Studies (RIEAS).

Η σφαγή στην Βαρκελώνη, η επίθεση στο Καμπρίλς, τα μαχαιρώματα στο Τούρκου ήρθαν να προστεθούν στην αλυσίδα των ισλαμικών επιθέσεων στην Ευρώπη που θα συνεχίσουν να αυξάνονται μαθηματικά με το πέρασμα του χρόνου. Οι επιθέσεις αυτές καταγράφονται στον συνεχώς εκτεινόμενο κατάλογο του ισλαμικού τρομοκρατικού εγκλήματος που μαστίζει μια ήπειρο μουδιασμένη, πολιτικά παράλυτη, αναποφάσιστη, κατακίτρινη απ' τον φόβο, διστακτική, μια ήπειρο που στέκεται παγωμένη και ακινητοποιημένη σαν το ζώο που ξαφνικά μαγνητίζεται από τους προβολείς του αυτοκινήτου.

Με τους νεκρούς να στοιβάζονται στα νεκροτομεία, έχουμε και πάλι τις ίδιες νερόβραστες, άνευρες αντιδράσεις από πολιτικούς και κοινή γνώμη. Οι μεν εκφράζουν «άμεσα» (δηλ. αμέσως) τον αποτροπιασμό τους και υπόσχονται ότι οι εχθροί θα κατατροπωθούν, οι δε μαζεύονται πάλι αγκαλιασμένοι και δακρυσμένοι στο τόπο του μαρτυρίου για να αποθέσουν λουλούδια, λούτρινα αρκουδάκια, και κάρτες αγάπης και να αναφωνήσουν «ποτέ πια» ανταλλάσσοντας φιλιά παρηγοριάς.

Χιλιάδες καταφεύγουν στα social media για να επαναλάβουν ότι πρέπει να «καταλάβουμε» τους βασανισμένους τζιχαντιστές και να αντιληφθούμε (επιτέλους) ότι το Ισλάμ σημαίνει ειρήνη διότι η τρομοκρατία αντιμετωπίζεται **μόνο με αγάπη και «συντροφικότητα».**

Το ξέφτισμα της όποιας αποφασιστικότητας κι αν υπήρχε καταγράφηκε γλαφυρότατα και μέσω της χειρονομίας της ισπανικής βασιλικής οικογένειας [να κάνει tweet](#) ένα κουρασμένο και κλασικά φθηνό «Είναι δολοφόνοι, τίποτα παραπάνω από εγκληματίες που δεν πρόκειται να μας τρομοκρατήσουν Όλη η Ισπανία είναι Βαρκελώνη». Ο βασιλεύς φαίνεται ήταν απασχολημένος με το

Facebook και δεν είχε καιρό για **προσωπικό τηλεοπτικό μήνυμα προς το Έθνος**.

Η Δύση, δέσμια της θανατηφόρας της ανοησίας και αναποφασιστικότητας, ταλανίζεται από τις επιταγές της πολιτικής ορθότητας και της αυτοχειρίας που συνδέεται με την γενικευμένη πολιτική πρακτική της «ανεκτικότητας» και της «διαφορετικότητας» εις **βάρος της εθνικής κοινωνίας, ασφάλειας και άμυνας**.

Καθημερινά βομβαρδιζόμαστε από «σοφούς» των ΜΜΕ, σε σύμπραξη με τους φερόμενους ως μετριοπαθείς μουσουλμάνους, για το πώς πρέπει να εντάξουμε τις απαιτήσεις του Κορανίου στην καθημερινή μας προσωπική και συλλογική συμπεριφορά προς όφελος του πολιτισμού μας. Με τον τρόπο αυτό, μας διαβεβαιώνουν, θα επιτύχουμε την **μείωση** της ισλαμικής τρομοκρατίας σε «ανεκτά» όρια -- διότι πρέπει επίσης να καταλάβουμε ότι οι σφαγές αλά Βαρκελώνη είναι πια **αναπόσπαστο** μέρος της καθημερινής μας ζωής όπως έσπευσε να μας υπενθυμίσει προσφάτως και ο Πακιστανός δήμαρχος του Λονδίνου με παλιότερες προσωπικές σχέσεις με τζιχαντιστές.

Όσοι επαναστατούν μπροστά στην ομαδική πολιτιστική και θρησκευτική αυτοκτονία, που προάγεται από μια χρεοκοπημένη, μαζοχιστική πολιτική ελίτ, ταχύτατα δαιμονοποιούνται. Πολωνία και Ουγγαρία, που αρνούνται την πλημμύρα των παράνομων μουσουλμάνων μεταναστών, ανακηρύσσονται νεοναζιστικές κοινωνίες με την γνωστή ευκολία που διακρίνει τους οργανοπαίκτες των Βρυξελλών. Ο αχαλίνωτος καημός των πολιτικά ορθών επικεντρώνεται στο πώς θα αντληφθούμε ποιο είναι το καλό μας: μια και που η ομαδική μετακίνηση της Ασίας και Αφρικής στην Ευρώπη είναι νομοτελειακά δεδομένη γιατί αντιστεκόμαστε; Η αιώνια Αριστερά της αλλήθωρης φερόμενης ως αλήθειας πνέει τα μένεα φυσικά όταν εκδηλωθούν αντιδράσεις στην αυτοκτονία. Είναι χαρακτηριστική η εκκωφαντική σιωπή των «προοδευτικών» μετά από σφαγές αθώων από «πιστούς»-- και η πλέον αλάθητη μαρτυρία του ποιοι, και με ποια μέσα, απεργάζονται την υπονόμευση της δυτικής κοινωνίας.

Το κλίμα της ανοχής έχει πια ριζώσει και στην Ελλάδα και προετοιμάζει την χώρα για κρίσεις «εθνοτικής ενσωμάτωσης» που θα κάνουν την παρούσα καταστροφή μέσω χρέους να φαίνεται χριστουγεννιάτικο πάρτι. Η κατάρρευση του κράτους, η καταλήστευση του δημόσιου χρήματος, η βαθύτατη διαφθορά του δημόσιου τομέα, οι παλαιο-κομμουνιστικές ψυχώσεις της σημερινής «κυβέρνησης», η διαχείριση αλά Μαδούρο, και η γενικευμένη απάθεια των ελληνόφωνων υπόσχονται σκοτεινές και ανεξέλεγκτες εξελίξεις.

Η Ελλάδα έχει δυστυχώς αθεράπευτες αγκυλώσεις -- πολιτικές και κοινωνικές -- που της απαγορεύουν να προχωρήσει στη λήψη κρίσιμων αποφάσεων για την αντιμετώπιση του ισλαμισμού. Η πολιτική αστάθεια, η παράνομη μετανάστευση, η παράλυση μπροστά στην συμμορίτικη έκρηξη

τύπου Εξαρχείων, η διαβρωτική και ανεξέλεγκτη δραστηριότητα «αλληλέγγυων» και λοιπών ιδιόμορφων μορφωμάτων για προστασία «δικαιωμάτων» αφήνουν ελάχιστα περιθώρια αισιοδοξίας για αποφασιστική οργάνωση και δράση εναντίον της ισλαμικής τρομοκρατίας. Η δε περίφημη «ελληνοαραβική φιλία», που δήθεν μας προστατεύει από τους τρομοκράτες, είναι μπαγιάτικο πιάτο μόνο για τους ευκολόπιστους, τους φαντασιόπληκτικούς και τους ερωτευμένους με τον Τρίτο, Τέταρτο κλπ κόσμο.

Με την εθελοτυφλία στρουθοκαμήλου δεν λύθηκαν ποτέ προβλήματα. Προσθέστε σ' αυτήν και τον αιώνιο διχασμό, τα μικροπολιτικά πάθη, την κομματοκρατία και την αγκύλωση που δημιουργεί η αιώνια πολιτική καχεξία και η εικόνα γίνεται σκοτεινότερη.

Έχουν σκεφθεί οι «ηγήτορες» μας π.χ. τι μπορεί να γίνει σε τουριστικές περιοχές όπου χιλιάδες ξένοι γεμίζουν τις παραλίες το καλοκαίρι; Τι αντιμετωπίζουμε με το πλήθος των παράνομων αφίξεων στην Ελλάδα από τα κολαστήρια της Μέσης Ανατολής; Τι μας περιμένει με τους ήδη «εν υπνώσει» τζιχαντιστές ευρισκόμενους στην Ελλάδα;

Είμαστε εν αναμονή. Εν τω μεταξύ θα συνεχίσουμε τις ατέρμονες συζητήσεις για «ενσωμάτωση» των παρανόμων, την «ισλαμοφοβία», την «εμβάθυνση» της Ευρώπης κ.λπ., κ.λπ. παραλείποντας, αν όχι εγκαταλείποντας **τις πραγματικά αναγκαίες κινήσεις** για επιθετική αντιμετώπιση της ισλαμικής τρομοκρατίας. Της διστακτικότητας και αναποφασιστικότητας ουκ έσται τέλος.

